

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10198

гр. София, 16.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **13588** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

Постъпила е молба от 23.02.2026 г. на Т. С. С., с която се иска изменение на решението в частта за разноските.

Развиват се съображения за прилагане на чл. 78, ал. 2 ГПК, вр. чл. 144 АПК, тъй като необходимите документи по ЗДОИ не са представени преди завеждане на делото, а по време на делото, поради което ответникът не може да се ползва от правото на присъждане на разноски.

Ответната страна не изразява становище.

Молбата е подадена в срока по чл. 176а, ал. 1 АПК и от активно процесуално легитимирана страна, участваща в производството като жалбоподател, поради което е допустима, но неоснователна по следните съображения:

По делото са постановени решение № 6758/19.02.2026 г., с което е отхвърлена жалбата на Т. С. С. и същата е осъдена да заплати на Столична община сумата в размер на 102,26 евро.

Неоснователно е позоваването на чл. 78, ал. 2 ГПК, вр. чл. 144 АПК, тъй като аналогична норма е предвидена в чл. 143, ал. 2 АПК. Това е така, тъй като чл. 78, ал. 2 ГПК се отнася за исково производство и изисква признаване на иска, когато не е даден повод за неговото предявяване, а в случая предмет на делото не е предявен иск и още по – малко да става дума за признание на иск. Не са налице и хипотези на чл. 143, ал. 2 АПК, тъй като липсва оттегляне на оспорения административен акт, отмяна, изменение или допълнение по реда на чл. 79 АПК. В. липсва прекратяване на делото, каквото е изискването на чл. 143, ал. 2 АПК.

Отговорността за разноските в съдебното производство е обективна, невиновна отговорност. Отговорността за разноските се състои в правото на едната страна да иска и задължението на другата да плати направените разноски от страната, в чиято полза е решено делото. Фактическият състав на чл. 143, ал. 3 АПК, при който тя се поражда е съвкупност от следните юридически факти: направени разноски за водене на делото и съдебен акт, в полза на страната, която претендира разноските. В случая тези предпоставки са налице, тъй като жалбата е отхвърлена, а другата страна е била представявана от юрисконсулт, при което се дължат разноски за

юрисконсултско възнаграждение. Това е достатъчно за реализиране на отговорността за разноси. Неотносими са фактите дали ответната страна е представила всички документи преди първото заседание. От значение е изходът на спора и обстоятелството дали са направени разноси. Като допълнение следва да се посочи, че съдебното производство има за цел да приобщи всички релевантни доказателства, съставляващи преписката.

Горното налага извод за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разноските и като такава следва да се отхвърли.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата от 23.02.2026 г. на Т. С. С., с която на основание чл. 176а АПК се иска изменение на решение№ 6758/19.02.2026 г., постановено по делото, в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване - арг. чл. 176а, ал. 3, изр. второ, вр. чл. чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Съдия: